

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

nietig te verklaren, althans te wijzigen, beschikking C(2003)1539 def. van de Commissie houdende onttrekking aan communautaire financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, hebben verricht, voor het gedeelte dat de financiële correcties ten laste van de Helleense Republiek betreft op het gebied van de landbouwproducten in de begrotingsjaren 2000-2001.

Middelen en voornaamste argumenten

- onjuiste uitlegging van bepalingen
- verkeerde beoordeling van de feitelijke omstandigheden
- ontoereikende motivering
- onjuiste uitlegging en uitvoering van artikel 5, lid 2, sub c, van verordening (EEG) nr. 729/70, gelezen in samenhang met document nr. VI/5330/97
- onjuiste uitlegging en uitvoering van de artikelen 6 en 7 van verordening nr. 3508/92.

Verzoek van het House of Lords van 30 juni 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Regina en London Borough of Bromley, ex parte Diane Barker (FC)

(Zaak C-290/03)

(2003/C 213/29)

Het House of Lords heeft bij beschikking van 30 juni 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 3 juli 2003, in het geding tussen Regina en London Borough of Bromley, ex parte Diane Barker (FC), het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Staat het uitsluitend aan de nationale rechterlijke instanties, oordelend op basis van het nationale recht, om uit te maken wanneer er sprake is van een „besluit van de bevoegde instantie of instanties waardoor de opdrachtgever het recht verkrijgt om het project uit te voeren” [artikel 1, lid 2, van richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾]?
- 2) Verplicht de richtlijn tot het maken van een milieueffectbeoordeling wanneer, nadat een vergunning op basis van contourplannen zonder milieueffectbeoordeling werd verleend onder de voorwaarde dat de aangehou-

den punten naderhand worden goedgekeurd, op het tijdstip van het verzoek tot goedkeuring van de aangehouden punten blijkt dat het project een aanzienlijk milieueffect kan hebben, met name gezien zijn aard, omvang of ligging (artikel 2, lid 1, van de richtlijn)?

3) Mag, wanneer:

- a) het nationale recht inzake ruimtelijke ordening voorziet in het verlenen van een vergunning op basis van contourplannen in een vroeg stadium van het planologisch proces en bepaalt dat de bevoegde instantie in dat stadium moet nagaan of een milieueffectbeoordeling overeenkomstig de richtlijn is vereist, en
- b) de bevoegde instantie op dat moment beslist dat een milieueffectbeoordeling niet noodzakelijk is en een vergunning op basis van contourplannen verleent onder de voorwaarde dat een aantal aangehouden punten later worden goedgekeurd, en
- c) tegen deze beslissing bij de nationale rechterlijke instanties kan worden opgekomen,

het nationale recht een bevoegde instantie overeenkomstig de richtlijn verbieden om te eisen dat een milieueffectbeoordeling wordt gemaakt in een later stadium van het planologisch proces?

⁽¹⁾ Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40).

Verzoek van het Manchester Tribunal Centre van 30 juni 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen MyTravel plc en Commissioners of Customs and Excise

(Zaak C-291/03)

(2003/C 213/30)

Het Manchester Tribunal Centre heeft bij beschikking van 30 juni 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 4 juli 2003, in het geding tussen MyTravel plc en Commissioners of Customs and Excise, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

Tegen de achtergrond van de uitlegging van artikel 26 van de Zesde BTW-richtlijn ⁽¹⁾ en van het arrest van 22 oktober 1998 van het Hof van Justitie, Madgett en Baldwin, (C-308/96 en C-94/97, Jurispr. blz. I-6229):

I. Mag een touroperator die zijn BTW over een boekjaar heeft voldaan volgens de methode van de werkelijke kosten, welke de enige methode is volgens de nationale regeling waarbij de richtlijn is omgezet, naderhand zijn BTW-schuld herberekenen gedeeltelijk overeenkomstig de in punt 46 van dat arrest beschreven marktwaardemethode, en zo ja, onder welke omstandigheden?

(1) Mag een dergelijke touroperator in het bijzonder de marktwaarde selectief hanteren met betrekking tot verschillende boekjaren, en zo ja, onder welke omstandigheden?

(2) Indien de touroperator sommige van de eigen prestaties die onderdeel van zijn pakketten vormen op niet-pakketbasis aan het publiek verkoopt (in casu vluchten), doch andere eigen prestaties in enkele van zijn pakketreizen niet op niet-pakketbasis verkoopt (in casu cruises en kampeerplaatsen), mag hij dan:

(a) de marktwaardemethode hanteren met betrekking tot deze pakketten (het overgrote merendeel) wanneer hij de waarde van al zijn eigen prestaties (in casu vluchten) op basis van zijn verkoop aan het publiek op niet-pakketbasis kan bepalen;

(b) in de gevallen waarin het pakket eigen prestaties omvat die de touroperator niet op niet-pakketbasis aan het publiek verkoopt (in casu kampeerplaatsen en cruises), mag de touroperator dan de marktwaardemethode hanteren om de waarde te bepalen van die eigen prestaties die hij aan het publiek verkoopt (in casu vluchten) indien het niet mogelijk was de marktwaarde voor andere onderdelen van het pakket te bepalen?

(3) Moet het hanteren van de combinatie van methoden (a) eenvoudiger, (b) aanmerkelijk eenvoudiger, dan wel (c) niet aanmerkelijk ingewikkelder zijn?

(4) Moet de marktwaardemethode tot dezelfde of zeer soortgelijke BTW-heffing leiden als de op de kosten gebaseerde methode?

Is het in de omstandigheden van het onderhavige geval mogelijk om dat gedeelte van de eigen prestaties te identificeren dat betrekking heeft op vluchten die als onderdeel van een pakketvakantie worden verkocht door uit te gaan (a) van de gemiddelde kosten van een plaats op een vlucht, vermeerderd met de gemiddelde marge die een touroperator op „seat-only”

verkoop heeft gehaald in het betrokken boekjaar dan wel (b) van de gemiddelde opbrengst die de touroperator uit de „seat-only” verkoop in het betrokken boekjaar heeft gehaald?

⁽¹⁾ Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1).

Beroep, op 4 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Finland

(Zaak C-292/03)

(2003/C 213/31)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 juli 2003 beroep tegen Republiek Finland ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Konstantinidis en P. Aalto, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- 1) krachtens artikel 226 EG vast te stellen dat de Republiek Finland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken ⁽¹⁾, of althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- 2) de Republiek Finland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor uitvoering van de richtlijn is verstreken op 21 april 2002.

⁽¹⁾ PB L 269, blz. 34.